

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6407/2022
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Савић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1729/21 од 07.02.2022. године, у седници од 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1729/21 од 07.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1201/17 од 06.07.2021. године, ставом првим изреке одбијен је приговор недостатка пасивне легитимације. Ставом другим изреке поништен је Споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште од 27.04.2012. године о одређивању висине накнаде за експроприсано пољопривредно земљиште. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи исплати разлику између исплаћене цене земљишта за пољопривредно па до припадајуће накнаде за градско грађевинско земљиште у износу од 125.784,00 динара са законском затезном каматом од 06.07.2021. године до исплате, а у преосталом делу за тражену законску затезну камату на досуђени износ тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 254.055,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1729/21 од 07.02.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, у усвајајућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нема законских услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У конкретном случају, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни других разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Ревизијом се неосновано указује на различиту судску праксу и као пример наводе решења Врховног касационог суда, јер се у конкретном случају не ради о преиспитивању законитости решења о експропријацији, већ о исплати разлике накнаде за експроприсану непокретност. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 14.07.2014. године, а вредност предмета спора је 125.784,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић